	KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASI PROSEDÜRÜ			
KOD NO	YAYIN TARİHİ	REVİZYON NO	REVİZYON TARİHİ	SAYFA
PR-024	01.01.2026	00	--	1 / 3

1. AMAÇ

Kültürel mirasın korunmasına ilişkin geçerli standartları ana hatlarıyla belirtmek
Kültürel Miras üzerindeki mevcut ve potansiyel etki kaynaklarını belirlemek
Kültürel miras üzerindeki etkileri yönetmek ve azaltmak için etkili planlar oluşturmak
Rolleri ve sorumlulukları tanımlamak
İzleme ve raporlama prosedürlerini tanımlamak
Eğitim gereksinimlerini belirlemek

2. KAPSAM

Türkiye'de taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları, 23 Temmuz 1983 tarih ve 18113 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2863 sayılı "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu" uyarınca koruma altındadır.
Söz konusu Kanunla korunan kültür ve tabiat varlıkları şu şekilde tanımlanmıştır:
• Korunması gerekli tabiat varlıkları ile 19. yüzyılın sonundan önce yapılmış taşınmazlar;
• 19. yüzyılın sonundan sonra inşa edilmiş olup Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından " önem ve özellikleri bakımından korunması gereken varlık" olarak sınıflandırılan her türlü taşınmaz kültür
varlığı;
• Koruma Alanları sınırları içinde kalan taşınmaz kültür varlıkları; zaman kavramı ve tescil söz konusu
olmaksızın, Türk Kurtuluş Savaşı veya Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu sırasında önemli tarihi olaylara sahne olmuş yapı, bina veya yerler ve inşa dönemi veya tescil durumu dikkate alınmaksızın,
Mustafa Kemal ATATÜRK tarafından kullanılmış tüm konut ve binalar.
2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun yanı sıra kültür ve tabiat varlıklarının yönetimine ilişkin bazı yönetmelik ve ilke kararları bulunmaktadır. 5 Kasım 1999 tarih ve 658 sayılı "Arkeolojik Alanlar, Koruma ve Kullanım Şartları"na ilişkin İlke Kararı'na göre arkeolojik alanlar üç ana kategoride sınıflandırılmaktadır:

1. Derece Arkeolojik Sit Alanları: Korunmasına yönelik bilimsel kazılar dışında, en üst düzeyde koruma gerektiren alanlar. Bu sitlerde ne yapılaşmaya (inşaata) ne de geliştirmeye izin verilmemektedir. Bu sitlerin sınırları içinde her türlü inşaat, hafriyat ve tadilat faaliyetleri yasaktır. Ancak, altyapı inşaatının gerekliliği gibi istisnai durumlarda, Koruma Bölge Kurulları, ilgili müze müdürlüğünün ve bilimsel kazı ekibi başkanının onayı ile bu tür faaliyetlere izin verebilir.
2. Derece Arkeolojik Sit Alanları: Orta düzeyde koruma gerektiren alanlar. Bölge Koruma Kurulları tarafından belirlenen koruma ve kullanma şartlarına göre muhafaza

edilmelidir. Ek inşaat yasaktır. 1. Derece Sit Alanı'nda olduğu gibi, altyapı inşaatının gerekliliği gibi istisnai durumlarda, Bölge Koruma Kurulları, ilgili müze müdürlüğünün ve bilimsel kazı ekibi başkanının onayı ile bu tür faaliyetlere izin verebilir.
3. Derece Arkeolojik Sit Alanları: En düşük koruma alanı seviyesi. Bölge Koruma Kurullarının kararlarına göre inşaata (yapılaşmaya) izin verilir. İnşaat ruhsatına başvurmadan önce araştırma çukuru kazıları yapılmalı ve bu kazıların sonuçları ilgili müze ve varsa bilimsel kazı ekibi başkanı tarafından incelenmelidir. İncelemeler
Bölgesel Koruma Kurullarına sunulmalıdır. Kurullar herhangi bir karar almadan önce araştırma çukurlarının kapsamının genişletilmesini isteyebilir.
Ayrıca, Kültür ve Tabiat Varlıklarına İlişkin Saha Araştırmaları, Araştırma Çukurları ve Kazı Çalışmaları Uygulama Esasları; kurtarma kazıları, arkeolojik araştırma çukurları ve diğer çalışmalara ilişkin prosedürleri tanımlamaktadır. Uluslararası standartlar.
IFC Çevresel ve Sosyal Performans Standartları, Performans Standardı 8, kültürel mirasın mevcut ve gelecek nesiller için önemini kabul etmektedir. Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına İlişkin Sözleşme ile uyumlu olan bu Performans Standardı, yeri doldurulamaz kültürel mirası korumayı ve müşterilere ticari faaliyetleri sırasında kültürel mirası koruma konusunda rehberlik etmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, bir projenin kültürel mirasın kullanımına ilişkin olarak bu Performans Standardının gereklilikleri, kısmen Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi tarafından belirlenen standartlara dayanmaktadır.

3. Uluslararası Standartlar

IFC Çevresel ve Sosyal Performans Standartları, Performans Standardı 8, kültürel mirasın mevcut ve gelecek nesiller için önemini kabul etmektedir. Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına İlişkin Sözleşme ile uyumlu olan bu Performans Standardı, yeri doldurulamaz kültürel mirası korumayı ve müşterilere ticari faaliyetleri sırasında kültürel mirası koruma konusunda rehberlik etmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, bir projenin kültürel mirasın kullanımına ilişkin olarak bu Performans Standardının gereklilikleri, kısmen Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi tarafından belirlenen standartlara dayanmaktadır.

4 AZALTMA ÖNLEMLERİ VE YÖNETİM KONTROLLERİ

Rastlantısal bir buluntuyla karşılaşılması durumunda izlenmesi gereken Ek 2'de verilen prosedür, ulusal mevzuata ve uluslararası standartların hükümlerine ve en iyi uygulamalara dayanmaktadır. Buluntuların önem düzeylerinin açıklaması aşağıda verilmiştir. Müze Müdürlüğü'nün değerlendirmesine göre arkeolojik/kültürel miras buluntusunun önemi değişebilir. Önem düzeyi ne olursa olsun, buluntu ile karşılaşılması durumunda, buluntunun keşfedildiği alanda inşaat faaliyetleri durdurulur ve buluntular ilgili müze uzmanına bildirilir. İlgili Müze Müdürlüğü'nün incelemesinin

tamamlanmasını takiben, arkeolojik/kültürel miras varlığı/sit alanı (buluntu) sınırlarının belirlenmesi, gerekli önlemler alınarak korunması, herhangi bir fiziki müdahale yaşanmaması için çalışanlara bildirilmesi gibi gerekli düzenlemeler uygulamaya geçirilecektir.

Sürdürülebilir yerel gastronominin tanıtımı: Otelimiz yerel ürünlerin tanıtılması ve tüketimine öncelik vermektedir. Tüm faaliyetlerinde gastronomide sürdürülebilirliği sağlamak için yenilikçi ve yaratıcı uygulamalar ortaya koymaktadır.